

مشغول کارای خودم بودم. یه روز یکی از عزیزان پیشنهاد داد میری تو مدرسه مشغول بشی؟! گفتیم اگه اون مدرسه مشکلی نداشته باشه میتونم برم. با پیگیریهایی که انجام شد، ما پامون به مدرسه باز شد. تقدیر بزرگی بود که برام رقم خورده بود ولی ابتدای امر، نسبت به این مهم توجه زیادی نداشتیم. با قرار گرفتن در شرایط و جو مدرسه و برخورد با دانش آموزای پاک که حالا من هم جزو معلمینشان شده بودم، به خودم گفتم: اگه بخوام کاری برای این بچه ها بکنم (که در واقع کار بر روی خودم هم هست)، باید کسب تجربه و مهارت کنم. با دوستان و اساتید و همکاران مختلف - چه داخل مدرسه و چه بیرون - جلساتی رو گذاشتیم و خدمتتون رسیدم تا بدونم چه کارایی باید انجام بدم. تجربیات خوبی کسب شد ولی اینها کافی نبود و به نظرم هر چیزی که بیشتر یاد میگیرفتم، حس میکردم کمتر چیزی بلدم و خلاصه اصلا چیزی برای ارائه کردن ندارم. روزها سپری شد و هفته ها بود که می گذشت. تا یک روز صحبت دو نفر رو به طور اتفاقی شنیدم! یکی از دوستان از پیشکسوتانی که کنارمان بود سوالی کرد و گفت: آیا در فلان زمینه تربیتی کاری صورت گرفته؟ اون فرد هم با کمی فکر، جواب داد: تا حالا من که چیزی ندیدم... این سوال و جواب این دو عزیز خیلی منوبه فکر فرو برد... یعنی چی؟! راجع به یک موضوع به این مهمی چیزی جمع آوری نشده و مدون چیزی برای عرضه نیست؟! خیلی ذهنم درگیر شده بود. تقریبا همش فکر میکردم و به خودم میگفتم چه کاری میتونم بکنم؟ چجوری میتونم تو این زمینه قدمی بردارم؟ و... باز شروع کردم به مشورت گرفتن از دورو بریا و اهل فن! از همکارا! از رفقا و... گفتم خدا یا چه کار کنم؟ اصلا چی کار میتونم بکنم؟ تو چه قالبی کار کنم؟ کتاب؟ جزوه؟ نشریه ماهانه؟ سایت؟ و... خلاصه با توانمندی های خودم و بالا و پایین کردن فکرام، به این نتیجه رسیدم که باید یک سایت بزیم! یک سایت با رویکرد تعلیم و تربیت و راست کار مدارس. تو نگاه اول یه سایت خیلی کلان تو ذهنم بود که همه جوهره مدارس رو درگیر کنه؛ چه از لحاظ آموزشی چه از لحاظ تربیتی! ولی با مشورت هایی که کردم فهمیدم باید کار ریز تر مشخص و تخصصی تر بشه. خلاصه نتیجه این شد که یک سایت که همه تمرکزش روی بحث تربیته و مخاطبش هم مربیا هستن، راه اندازی بشه.

ما بسم الله گفتیم و شروع کردیم. اول شروع کردم به رصد کردن فضای نت

که ببینم کسی یا مجموعه ای قبلاً همچین چیزی زده؟

که دیدم نه... هر کدومشون یه نقصی دارند و موضوعاتشون کامل نیست.

مثلاً یه معلم وبلاگی زده که خاطرات و تجربیاتش رو مکتوب کرده داخلش، درسته همینم کار خیلی خوب و بزرگیه

ولی همه جانبه نیست و برای همه کار بردی نیست و باید جامع تر باشه.

بعدش دیگه زدم تو کار راه اندازیش؛ گفتم نباید بیشتر از این معطل کرد.

سایت که راه اندازی شد، ابتدا شروع کردم از سایت ها و وبلاگ های همسو کمک بگیرم و سایت رو غنی کنم.

چند ماهی به همین روال گذشت،

بعد گفتم چرا همش مطالب دیگران رو بذاریم! یه خرده هم خودمون تولید محتوا کنیم؛

نتیجش شد حدود ۱۰۰ پوستر در موضوعات مدرسه و مسجد و تعلیم و تربیت و دانش آموز و...

یعنی بعد از اینکه بچه های مدرسه رو به خط می کردم و با حالت های مختلف از شون عکس مینداختم،

این عکس ها رو یه خرده روشن کار می کردم و با اضافه کردن محتوا، منتشرشون می کردم.

یه مدتی که از انتشار این طرح ها گذشت، واقعا دیدم در حوزه مدارس و دانش آموز چقدر خلاء وجود داره

که با یه ذره کار کردن راحت میشه پرشون کرد.

دیدم چندتا سایت و خبرگزاری یه سری کارهای مارو منتشر کردن

که همین، حاکی از خلاء در این موضوع بود.

بعدش، از مجموعه ها و مکان های مختلف، تماس ها و پیام هایی رسید که همش رو لطف خدا میدونم.

الان تقریباً دو ساله که مربی رو راه اندازی کردم و فقط خدا میدونه که چقدر باز خورد داشته برام

و چقدر مایه ی رشد بنده شده و میشه ان شاءالله...

از تماس و پیام مربی های مختلف (چه در مدرسه چه در مسجد) گرفته تا مجموعه های تربیتی بزرگ و حتی پدرها و مادرها...

صرفاً این متن رو نوشتم که اگر احیاناً کسی خوندش بدونه که "از شما حرکت و از خدا برکت"، جمله ی حقیقه...

کلام آخر؛ "مربی" شروع جدی حرکت من در فضای مجازی بود که شاید خیلی مدیون راه اندازی این فضا هستم.

البته این رو بگم که هرچی هست لطف خداست؛ ایده از خودشه، حرکت از خودشه، برکت از خودشه و...

موازی همین کار، سایتها و وبلاگ های دیگری هم راه اندازی شد، که به نظر ایدش از اینجا نشأت گرفته بود.

مربی عزیز! مبادا دل سرد بشی!؛ و بدون که اگه وقت بذاری، عجیب برکت به زندگیت میاد.

کار با دانش آموز بهترین و سخت ترین کاره. ان شاءالله که در کنار کار؛ خودسازی فراموش نشود.

09196225934 - 09203233461

Morabee.ir

@Morabee_ir

Morabee_ir

مرجعی برای
مربیان تربیتی